

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 149. Et surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilateum. v.
1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

quærebant scire professionem Christi, de se ipso, qua eam intentione quæsierint, Denudatus est animus; velum scissum est, animus amarus, invidus, fallum diligens jam apparet, Si enim serio veritatem amassent, utique dixissent: & quomodo probas vel ostendis te Dei esse filium, ut credamus & congruenter honoremus. Nihil horum hic fit; sed præiudicio pessimo tota actio consuminatur, quasi dicerent, Non est iste vilis homo, filius Dei.

Domine lectu, patientiam habe, (uti habes) modò, postea tua causa melius defendetur; videbunt, in quem transfixerunt,

§. 148. *Ipsi enim audivimus de ore eius. v. 71.*

Quid audistis Iudæorum principes & populi seniores? quia Christus dixit filius Dei ego sum. Bene. Etsi audistis, cur non creditis probandi veritatem; fides enim ex auditu. Sed vos vultis capere Iesum in sermone malitiosè, ut mortis declareretur reus ante oculos hominum; & hoc & quod intus audistis, odio in ipsum efferati estis, & favore erga inimicum ejus capitalem pontificem Caipham, qui eum occidendum decreverat, ut mortuus non morderet amplius; unicum enim timebat quia ipsius & aliorum pontificum malitiam arguebat, ut emendarèt. Sic consilarii multi favent inordinate judici, & similiter multi Curialistæ principi assentiuntur, & sic Iudæi Caiphæ, respondere conantur, secundum quod sentiunt principum suorum affectum duci plus ad unam partem, quam ad aliam, sive iure, sive injuriis: hujus etiã generis sunt multi adulatores extra curias principum & magnatum qui, volentes captare benevolentiam hominum; illis applaudunt & in omnibus consentiunt; etiam in manifestè malis; & tales bene figurantur per canes venientes ad mendicum Lazarum & lingentes uclera eius, sed non sanantes, magis autem innovantes, ne sub Christo sanentur.

Innocentissimus interim Dei filius, Deus ipse damnatur à Blaphemis; adjudicatur morti fons vitæ veritas à mendacio, justitia ab iniquitate, pietas à blasphemia damnatur. Fontem vitæ mortis reum pronuntiant mortui. Mirare & obstupescere cœlum,

CAPUT XXIII.

§. 149. *Et surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum v. 1.*

Quo furore? quo impetu? quo gaudio & clamore? quæ mens concipere, quæ lingua explicare, poterit: ut data est copia Iesum de duceudi, latellibus & tortoribus principum, irruunt in agnum lupi rapaces; in paulo

pastorem diri latrones, in patrem filii degeneres: in Deum peccatores; in
 lum en verum filii tenebrarum, nihil vel ejus mansuetudine, vel deitatis ma-
 jestate, vel miraculorum terriculamento permoti manus iniiciunt in eum:
 occupant paratum teneri, trahunt volentem trahi, qui si vellet obtuli,
 nihil quidem in injuriam ejus impiæ manus possent. Hic itaque impletum
 est, quod jam dudum David in persona Christi prædixerat: *Quoniam tri-
 bulatio proxima est; & non est qui adiuvet: Circumdederunt me vituli multi, tauri
 pingues, obsederunt me, aperuerunt super me os suum sicut leo rapiens & rugiens, sicut
 aqua effusus sum. Circumdederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis.*
 Et quoniam non modo in memoria passionis Christi mentio habetur de
 Pilato, verum etiam & in nostræ religionis symbolo, in quo legitur, quod
 Christus passus est, Crucifixus, & sepultus, sub Pontio Pilato; Audire
 juvat, quis fuerit Pilatus, nimirum homo Ethnicus, in Iudæam à Tiberio
 Imperatore missus, ut illic præsidem ageret; & Iudæis jus pronunciaret,
 quo publicam inter se pacem servare possent: qui tamen quod ad reli-
 gionem attinet, fuerit impius; attamen multis mundanis virtutibus pol-
 lere visus est; qui nostris magistratibus apprime conveniunt, quas comme-
 morabimus potissimum commendatur à mundana prudentia modera-
 tione & justitia; neque verode illa loqui justitia intendo, quæ per fidem
 vivam, coram Deo inchoatur, nam cum homo Ethnicus fuerit, palam
 est, quod ea caruit; sed de justitia forensi verba facimus, quæ in cunctis
 actionibus publicis moderatione adfert ex lumine naturæ dictantis, quid
 deceat, quæque tam Ethnicis iudiciis, quam Christianis maxime con-
 venit. Exemplum de prudentia ejus sæculari hoc audi. Cum provin-
 ciam Iudæorum administrandam suscepisset; & imagines Cæsarum in ea
 habere teneretur; eas nocte intempesta in urbem intulit, postea publicè
 prospiciendas. at ubi dies illuxit, Iudæi modis omnibus obstiterunt,
 multis quoque precibus contenderunt ut Pilatus imagines tolleret &
 ab urbe ahottansferreret, cum id esset contra Mosaicæ legis, uti ipsi opi-
 nabantur decretum. Ex adverso Pilatus Iudæis multum restitit, affir-
 mans, se majorem Imperatoris & Majestatis rationem habere, quam
 legis Iudæorum. Cum autem constanter repugnarent Iudæi, civita-
 tem suo exercitu circumdedit, quo invitati Iudæi per imagines Cæsarum
 susciperent obedientiæ professionem, quos tamen ubi vidit esse tam
 constanti animo, ut morti præficerent quam peccare in legem Moyfi
 & jam nudatas cervices, excipiendis gladiatorum ictibus porrigere, ne
 ipsis viventibus lex Moyfi infringereetur: ipse gentis Iudæicæ con-
 stantiam admiratus, tollere imagines, & eos dimittere illæsos maluit,
 quam

quam ultra progredi; ne quid crudelitatis & sævitæ in religionem eorum committeret. Quod autem homo maximè cum moderatationis tum iustitiæ fuerit, per passionis intervalla satis superque constabit. Nam etiam homines magis quam Deum timuerit; ideoque ne odia eorum suscitaret in se & vitæ pericula subiret, injustam adversus Christum sententiam eulert; attamen virtutes benignissimi Iesu sæpè & est admiratus ipse, & prædicavit, & tutari intendit. Legitur sane quod de miraculis per Christum editis, de suscepta patienter cruce, de pronuntiata die tertio resurrectione, multa ad Imperatorem Tiberium scripsit; postquam autem annis decem Iudeorum provinciam administravit; tandem in multis accusatus Romam reperivit; ubi se videns multis calamitatibus oppressum, cupiens mortis celeritate graviora effugere tormenta se propria manu interfecit. Atque iste fuit finis & exitus hujus præsidis.

Protector in te sperantium Deus, sine quo nihil est validum, nihil sanctum, multiplica super nos misericordiam tuam, ut rector, te duce, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æterna, non incidamus in tales angustias, in quales devenit iste miser, foris felix apparens, Pilatus.

§. 150. Cæperunt autem illum accusare. v. 2.

Præsentantes autem Iesum Iudæi conspectui Pilati prædicti, manibus ligatis & catena ferrea, in collo posita (in cuius typum sacerdotum modo collo apponunt stolam: uti moris erat, quoties quis ab Ecclesiastico tribunali, deducebatur ad sæculare) accusare cæperunt illum de tribus maxime criminibus, 1. quod peccasset graviter contra populum, 2. gravius contra Cæsarem, 3. gravissimè contra Deum. Sed quomodo illa probabant? postea videbimus; nullo. O quoties idem adhuc fit hodie apud homines, ut noceant proximo excogitant & proloquuntur, quæ probare non possunt; non considerantes quod obligentur ad restitutionem honoris ablati, si volumus ut dimittatur peccatum: ego hic me merito pudore & verecundia suffundor, qui fortè in similibus reum me deprehendo.

Ignosce o Deus, ignosce Deus; constringe bone Iesu, constringe cor meum vinculis & tui, & proximi amoris, ut nunquam verbum loquar vel contra proximum agitatus, ut Iudæi isti invidiæ vel odii stimulis

§. 151. dicentes: hunc invenimus subvertentem gentem nostram. v. 2.

Cum in genere eum accusare non sufficeret apud Præsidera prudentem, uti ostendi, bene & merito venerunt ad particularia omnia, quæ Deum, religionem & statum vel publicam pacem & tranquillitatem concernent, dicentes.